

2. postní neděle

Spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam dala dvě drobné mince.

Rozhlédl se a pozoroval, jak bohatí dávají do chrámové pokladnice své dary. Spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam dala dvě drobné mince, a řekl: „Opravdu, to vám říkám: Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. Ti všichni totiž dali darem něco ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku dala všechno, co měla na živobytí.“ (Lk 21,1-4)

Chudá vdova je v evangeliu jedním z anonymních lidí. Navíc vůbec netuší, že ji Ježíš vidí. Nic jí také neřekl a už vůbec nic jí neslíbil. Navíc, pokud by učedníky na ni Ježíš neupozornil, nikdo z nich by si jí nevšiml. (...)Anonymita je nezbytným kritériem sebedarování, což Ježíš zdůrazňuje zvláště v samotném jádru kázání na hoře, které je něco jako charta křesťana (srov. Mt 6,1-6; 16-18). Tajemstvím dávání je dávat ve skrytosti. Milosrdná láska totiž „nehledá svůj vlastní prospěch“ (1 Kor 13,5) a zapomíná na sebe sama. Jde zde o to, abychom dovolili, že v nás druzí nepoznají dárce, a tak zakusili, co znamená dar, který žádným způsobem nevyžaduje odpověď, a dokonce o ni ani nestojí. (Pascal Ide)

Ježíš řekl i nám, stejně jako tehdy učedníkům: Dávejte pozor! Pozorně se dívejte na to, co dělá tato vdova, protože její čin obsahuje velké poučení; vyjadřuje totiž základní charakteristiku těch, kdo jsou „živými kameny“ tohoto nového chrámu, totiž úplné darování sebe sama Pánu a bližnímu; vdova z evangelia nabízí všechno, nabízí sebe sama a vkládá se do Božích rukou pro druhé. To je věčný smysl oběti chudé vdovy, kterou Ježíš vyvyšuje, protože obětovala víc, než bohatí, kteří dávali jen část svého nadbytku, zatímco ona obětovala vše, co měla k životu, a tak se darovala. (Benedikt XVI.)

Věrný přítel je mocná ochrana, kdo ho najde, našel poklad. Věrný přítel není k zaplacení, nelze vyvážit jeho cenu. Věrný přítel je balzám pro život, najdou ho ti, kdo se bojí Pána. (Sirachovec 6,14-16)

Neexistují přátelé, kteří by byli opravdovými přáteli, pokud je, můj Bože, nespojuješ láskou, kterou Duch svatý zasévá do našich srdcí. (Svatý Augustin)

Modlitební koutek

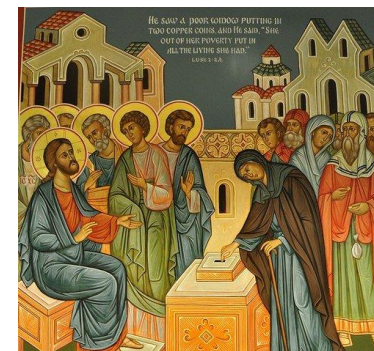
Pane, děkuji ti za všechny přátele, které mám kolem sebe. Děkuji Ti, že jsi mi je postavil do cesty. Kéž tato přátelství pod Tvým pohledem rostou v pravdě a průzračnosti.

Nauč mě sloužit, nezištně se rozdávat a věnovat jim čas. Pomoz mi, abych neočekával, že druzí udělají to, co bych pro ně udělal já. Chraň mě před žárlivostí. Nauč mě být k druhým milosrdný a spravedlivý. Pomoz mi zůstat věrný navzdory vzdálenostem, které život přináší.

Pane, děkuji ti za společné chvíle, za tvoji podporu. Děkuji ti, Pane, za radost, kterou mi přinášíš při každém setkání. Pomoz mi, abych tě uměl klást do středu svých přátelství a obracet se k tobě. Dej mi dostatek prostoty a pokory, abych své přátele požádal, aby se za mě modlili, a abych jim slíbil, že se za ně budu vždy modlit. Amen (Otec Ludovic Lécuru) *nebo žalm 132(133)*

Milí přátelé, dnes sedíme s Ježíšem v chrámu a on nás stejně jako učedníky žádá, abychom se podívali na chudou vdovu, která přináší svůj dar. Sdílejí s námi svůj pohled, pohled Boha, který žasne nad svým stvořením. Kdo jsou lidé kolem mě, kteří mi ukazují příklad nezištného dávání? Kdo jsou přátelé, které mi Bůh dal a kteří mi v poslední době projevují své přátelství zdarma? Tento týden se chci modlit za své přátele a věnovat čas tomu, abych žasl nad jejich nezištnou pozorností.

Ať se i já každý den v týdnu rozhodnu pro nezištné gesto lásky. Ať třeba telefonátem zkontroluji nemocného přítele, napíšu někomu textovku, usměji se na někoho v tramvaji, podám pomocnou ruku zaneprázdněné mamince... Mohu také zajít na kávu s přáteli, zahrát si s dětmi deskovku, jít na procházku s partnerem/partnerkou...
Vaše Loudalka

Rozhlédl se a pozoroval, jak bohatí dávají do chrámové pokladnice své dary. Spatřil také jednu chudou vdovu, jak tam dala dvě drobné mince.

Modlitební koutek

Bože, prosím, opatruj všechny mé přátele. Postarej se o ty, kteří jsou mi blízcí, i o ty, kteří žijí daleko. Chraň je. Pomoz nám, abychom se navzájem milovali a pomáhali si a abychom společně kráčeli po cestě, která nás vede k Tobě. Amen

Loudalčin vtípek

Pan Fňukal má pocit, že církev stále jenom žádá o peníze. Jedna sbírka pro chudé, druhá pro bohoslovce, další na podporu misí... Furt jen chtějí jenom abychom někomu na něco přispěli. Jednoho dne to již nevydrží a vydá za svým biskupem. Nasupeně na něj hned nastoupí: „Jde vám jen o jedno: dávat, dávat a dávat!“ Biskup se na něj zahledí a po chvíli s úsměvem odvěti: „Díky moc, bratře! To je asi jedna z nejlepších definicí křesťanství, co jsem v životě slyšel...“

Tento týden udělám každý den nezištné gesto...

Jednou na Štědrý den mi někdo dal deset eur a řekl: „To je pro Vás, Otče. Dejte je komu chcete.“ Projížděl jsem pak kolem dálničního mýtného a tam po mě chtěli dvě eura. Zaplatil jsem je a k tomu přidal těch deset eur, co jsem dostal. Pokladní mi řekla: „Pane, to je příliš mnoho!“ „Máte děti?“ zeptal jsem se jí. „Ano, mám,“ odpověděla. „Tak jim to dejte!“ odvětil jsem.

V dnešní době, když někomu něco dáváme nezištně, obdarovaný okamžitě předpokládá, že jde o vypočítavost anebo že za to dávající bude něco chtít... Pokud se tomu někdo diví, tak mu řekněte ať udělá to samé někomu jinému. Přijetí daru by nás mělo vést k tomu, abychom i my na oplátku ho dávali jiným. Pokud o tomto druhého člověka přesvědčíme, bude se toto gesto opakovat donekonečna. Představte si, jaký by to pak byl zde ráj, kdybychom se takhle chovali jeden k druhému... (Otec Guy Gilbert)

Příští neděli při mši svaté pak můžu svá „nezištná gesta“ vůči bližním „položít“ na oltář při přinášení darů. Tak se budu i já podílet na darech, které přinášíme Ježíši.

Najdi 6 rozdílů

